

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor

Decizia nr. _____ / _____

privind solutionarea contestatiei depusa de
SC X SA

inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr. **340424/08.03.2005**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională vamală Brașov prin adresa nr. 2182/04.03.2005 înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice- Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. 340424/08.03.2005 asupra contestației depuse de SC X SA.

Societatea contestă suma totală de lei din care suma de reprezintă drepturi vamale, suma de reprezintă dobânzi și suma de reprezintă penalități de întârziere, sume stabilite prin procesul verbal nr. 29/03.02.2005 încheiat de reprezentanții Direcției regionale vamale Brașov.

De asemenea, societatea contestă și suma de lei reprezentând amenda contravențională.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la Direcția regională vamală Brașov în data de 01.03.2005, conform stampilei aplicată de Serviciul registratură pe originalul contestației.

Constatănd că în speta sunt îndeplinite dispozițiile art.178 alin. 1 lit. c din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Agenția Națională de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate.

I. Prin contestația formulată societatea arată că organele de control, în mod nelegal, au considerat că au fost încălcate prevederile art. 21¹ și art. 22 din Legea nr. 133/1999, cu modificările ulterioare și ale pct.

1, pct. 14, pct. 15, pct. 17, pct. 19 si pct. 20 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 244/2001.

Referitor la incalcarea pct. 15 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 244/2001, societatea arata ca a completat declaratia prevazuta in acest act normativ, insa prin aceasta si in concordanta cu art. 21¹ din Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare, nu se preia sintagma de la pct. 15, "destinate **exclusiv** dezvoltarii activitatilor proprii de productie si servicii", rezultand astfel ca Legea nr. 133/1999 nu interzice exploatarea bunurilor in cadrul unei asocieri sau prin inchirierea acestora, singura interdictie legala fiind cea referitoare la vanzarea bunurilor importate.

Referitor la schimbarea destinatiei bunurilor ca urmare a incalcarii pct. 14 si pct. 15 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, societatea arata ca organele de control nu tin seama de prevederile art.21¹ din Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare, precum si de faptul ca spiritul Legii nr. 133/1999 este de a ajuta societatile mici si mijlocii sa se dezvolte, or SC, prin investitiile realizate, a inregistrat cresteri constante ale veniturilor, inclusiv prin utilizarea in comun cu alte societati a bunurilor importate, respectiv prin asociere in participatiune, interpretarea organelor de control cu privire la asocierea in participatiune nefiind temeinica si legala.

Societatea precizeaza ca potrivit clauzelor din contractele de asociere in participatiune, partile au convenit in mod expres faptul ca acestea isi pastreaza cu deplinatate drepturile de proprietate asupra bunurilor materiale si intelectuale pe care le detin la data semnarii contractului , precum si asupra bunurilor dobandite in nume propriu , pe intreaga perioada de derulare a contractului, si puse la dispozitia asocierii.

Societatea arata ca interesul propriu dar nu exclusiv rezulta in mod clar din art. 3 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999 precum si din pct. 14 din norme ce are un continut identic cu cel de la art. .21¹ din Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare.

Referitor la afirmatia organelor de control conform careia cablurile de fibra optica desi se regasesc in planul tarifar la capitolele prevazute de Legea nr. 133/1999, din interpretarea literara a legii, acestea nu s-ar incadra in categoria bunurilor pentru care sunt stabilite facilitati la import, societatea arata ca legea stabileste clar faptul ca bunurile care se regasesc in anumite capitole beneficiaza de facilitati, art. 21¹ din Legea nr. 133/1999 nu face referire la exclusivitatea folosirii bunurilor si nu prevede vreo exceptie in afara celei de la capitolul 87, respectiv autoturismele, iar interpretarea trebuie sa tina cont de spiritul legii si nu de a stabili tot felul de piedici administrative sau literare.

Societatea arata ca introducerea termenului "exclusiv" la pct 15 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, reprezinta in mod evident o adaugare la lege care schimba total sensul art. 21¹ din

Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare, ce ar duce la concluzia ca nu se pot incheia contracte de asociere in participatiune, in vederea realizarii unor venituri suplimentare, lucru contrar scopului declarat al Legii nr. 133/1999.

De asemenea, societatea arata ca potrivit doctrinei de drept administrativ si practicii instantei supreme, in aceasta situatie prevaleaza actul normativ cu cea mai mare forta juridica, in speta Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare, actul normativ de rang inferior, respectiv, normele de aplicare, urmand a fi inlaturate din solutia procesului.

Referitor la sustinerea organelor de control cu privire la contractul incheiat cu societatea H, in care livrarea se face pe baza de comanda, ca acesta nu ar fi un contract ferm intrucat partenerul a acordat un discount, societatea arata ca este impotriva oricaror concepte economice si juridice imixtiunea organelor de control in mecanismul de formare a preturilor.

Referitor la sustinerea organelor de control cu privire la contractul incheiat cu societatea A, respectiv interpretarea acestora fata de o clauza contractuala prin care a avut loc o novatiune subiectiva, ca fiind o cauza in baza careia SC X SA ar actiona in numele Y, contestatoarea arata ca bunurile importate au fost utilizate pentru construirea retelelor Intercity, exploatate in cadrul unei asocieri in care fiecare parte isi pastreaza dreptul de proprietate asupra bunurilor pe care le detine la data semnarii contractului, precum si asupra bunurilor dobandite in nume propriu, pe intreaga perioada de derulare a contractului.

Referitor la sustinerea organelor de control ca societatea nu are inscris in obiectul de activitate codul Caen 9111 si codul CAEN 7134, contestatoarea arata ca pentru a fi membru intr-o asociere in participatiune nu trebuie sa ai inscris acest fapt in obiectul de activitate, iar inchirierea retelelor de telecomunicatii reprezinta o activitate conexas telecomunicatiilor si lipsa acestei activitati din obiectul de activitate nu constituie motiv de neacordare a facilitatilor .

In concluzie, societatea contesta suma totala de din care suma de reprezinta drepturi vamale, suma de reprezinta dobanzi si suma de reprezinta penalitati de intarziere si suma de reprezinta amenda contraventionala.

II. Prin procesul verbal nr. 29/03.02.2005 incheiat de reprezentantii Directiei regionale vamale Brasov s-au constatat urmatoarele:

SC X SA a importat in anul 2002, 1.485.447 metri de cablu fibra optica de la furnizorii externi A din Germania si H din Turcia precum si o serie de bunuri de la alti furnizori externi, importuri pentru care a beneficiat de facilitatile vamale prevazute de Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare.

Organele de control au constatat ca in obiectul de activitate al societatii nu se regasesc activitati definite prin cod CAEN 7134 si cod Caen 9111, respectiv inchirierea de echipamente si activitati ale organizatiilor economice si patronale.

De asemenea, in ceea ce priveste contractele incheiate, organele de control au constatat urmatoarele:

Referitor la contractul incheiat de catre R cu furnizorul extern E din Israel pentru achizitionarea unui sistem de telecomunicatii, s-a constatat potrivit situatiei importurilor si procesului verbal nr. 2002.08.377/01.09.2002 de punere in functiune a retelei Intercity ca echipamentele importate se afla in localitati unde nu se regasesc puncte de lucru ale contestatoarei si fac obiectul exploatarei de catre R, titularul licentei ce permite instalarea, operarea si intretinerea unei retele nationale publice pentru comunicatii de date.

Referitor la contractele incheiate de SC X SA cu furnizorul H din Turcia, s-a constatat ca cel de-al doilea contract a fost incheiat dupa data de 01.06.2002, cand a intrat in vigoare Legea nr. 345/2002 prin care au fost abrogate prevederile art. 21¹ si 21⁴ din Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare.

De asemenea, s-a constatat ca din cantitatea totala de cablu importata, o parte a fost folosita pentru reseaua proprie de transmisie prin cablu iar diferenta a fost utilizata pentru realizarea retelelor intercity si metropolitane, retele ce fac obiectul exploatarei de catre R.

Organele de control au constatat ca aceeasi situatie se regaseste si in cazul bunurilor importate in baza contractelor incheiate cu furnizorii T si A si inglobate in retelele intercity si metropolitane, retele ce fac obiectul exploatarei de catre R.

De asemenea, organele de control au constatat ca potrivit contractului de asociere in participatiune FN/04.02.2002 incheiat intre R, SC X SA si SC T SRL Oradea pentru construirea unor retele din fibra optica pentru transmisii de date, internet si a unor programe de televiziune in toate localitatile in care societatile isi desfasoara activitatea s-a convenit ca SC X SA sa puna la dispozitie materiale de la intern si extern, respectiv cabluri FO, utilaje si echipamente de telecomunicatii, R va pune la dispozitie licenta nr. 239/SI/30.11.2000 pentru instalarea, operarea si intretinerea unei retele pentru comunicatii de date, iar profitul realizat din exploatarea retelelor de fibra optica se va repartiza astfel: 70% R, 20% SC X SA si 10% SC T SRL Oradea.

Organele de control precizeaza ca SC X SA detine certificat tip de furnizor de retele si servicii de comunicatii electronice incepand cu 28.01.2003, data la care bunurile importate fusesera inglobate in retele.

Organele de control au constatat ca prin actul aditional din data de 14.01.2003 la contractul de asociere in participatiune din data de 15.01.2000 incheiat intre R, RC , D Bucuresti si SC X SA s-a convenit ca aceasta din urma sa puna la dispozitie retelele de comunicatii construite in

baza contractului de asociere in participatiune FN/04.02.2002, pentru construirea administrarea, realizarea de investitii si exploatarea unor retele de comunicatii pentru transmisii de date, televiziune si alte servicii de comunicatii intre localitatile in care exista retele de comunicatii, iar profitul realizat din exploatarea retelelor de fibra optica se va repartiza astfel: 35% R, 30% SC X SA, 10% D si 25% RC.

De asemenea, organele de control arata ca din analiza contractelor de asociere in participatiune si a documentelor contabile reiese ca societatea a inregistrat marfurile importate la investitii in curs, cont 231, iar dupa realizarea retelelor intercity si metropolitane, acestea au fost inglobate in mijloacele fixe create si inregistrate in patrimoniu, cont 212, conform proceselor verbale de punere in functiune.

Organele de control arata ca din analiza decontarilor lunare pentru operatiuni in participatie, cheltuielile, care cuprind contravaloarea materialelor si amortizarea bunurilor importate, precum si veniturile aferente acestor retele au fost distribuite catre coparticipanti in functie de cotele de participare la asociere.

Organele de control au constatat ca importurile realizate de societate nu sunt destinate exclusiv dezvoltarii activitatii proprii de productie si servicii, asa cum prevede pct 15 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, intrucat retelele intercity si metropolitane sunt in proprietatea societatii iar folosinta apartine R, titularul licentei, facilitatile fiind acordate in considerarea unei persoane juridice si nu pentru o asociere de persoane, iar potrivit art. 253 si urmatoarele din Codul Comercial asociatiunea nu constituie o fiinta juridica distincta de persoana interesatilor.

De asemenea, organele de control au constatat ca o parte din bunurile importate, respectiv dalti, discuri pentru freze, cleme de prindere, lame pentru freze, furtun, nu puteau beneficia de facilitatile din Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare intrucat sunt consumabile ce nu intra in categoria mijloacelor fixe si nu se regasesc in capitolele nr. 84, nr. 85, nr. 87 si nr. 90 din Tariful vamal.

Organele de control au mai constatat ca la momentul realizarii retelelor intercity, societatea nu detinea autorizatii sau documente similare pentru efectuarea acestora, contractele incheiate cu furnizorii nu sunt in totalitate contracte ferme, cablurile importate nu intra in categoria masinilor, instalatiilor, echipamentelor industriale, societatea a inchiriat fire sau retele catre terti, asa cum rezulta din conventia de colaborare nr. 91/20.07.1999 si contractul de inchiriere din 27.02.2004 incheiat cu SC D SA, desi nu are mentionata aceasta activitate in obiectul de activitate.

In sustinerea constatarilor de mai sus organul de control invoca adresa nr. 268646/24.01.2005 a Directiei generale de politica si legislatie privind veniturile bugetului general consolidat si adresa nr. 43437/07.09.2004 a Autoritatii Nationale a Vamilor.

Drept urmare, in conformitate cu prevederile art. 21¹, art. 22 din Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare, pct. 1, pct.14, pct. 15, pct. 17, pct. 19, pct. 20 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 244/2001, art. 47, art. 50, art. 51, art. 69, art. 71 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art. 39, art. 40, art. 45, art. 103, art. 373, art. 390, art. 392, art. 394 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 organele de control au calculat in sarcina societatii suma totala de lei din care suma de reprezinta drepturi vamale. Pentru neplata la termen a acestor obligatii, in sarcina societatii au fost calculate dobanzi in suma de si penalitati de intarziere in suma de.

De asemenea, societatea a fost amendata contraventional, in conformitate cu prevederile art. 386 lit h din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, cu suma de.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatariile organelor de control, documentele existente la dosar, precum si actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de reprezentand drepturi vamale, ***cauza supusa solutionarii este daca pentru cablurile de fibra optica si celelalte bunuri importate in vederea “dezvoltarii activitatii proprii de productie si servicii”, contestatoarea poate beneficia de facilitatile instituite prin art. 21¹ din Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare, in conditiile in care marfurile importate au fost afectate unor asocieri in participatiune incheiate de contestatoare cu terte societati comerciale, nefiind exploatate exclusiv de SC X SA.***

In fapt, in perioada 02.2002-12.2002 societatea contestatoare a importat cablu de fibra optica de la furnizorii externi A din Germania si H din Turcia precum si o serie de bunuri de la alti furnizori externi, importuri pentru care a beneficiat de facilitatile vamale prevazute de Legea nr. 133/1999, cu modificarile si completarile ulterioare.

Bunurile importate au fost folosite pentru construirea unor retele din fibra optica pentru transmisii de date, retele construite in asociere cu alte societati comerciale asa cum rezulta din contractul de asociere in participatiune FN/04.02.2002 incheiat intre SC X SA, R Bucuresti si SC T SRL si contractul de asociere in participatiune din data de 15.01.2000 incheiat intre R, RC SA, D si SC X SA.

Astfel conform art. 4 din contracte:

“1. Asociatul SC R SA va pune la dispozitia asocierii o parte din forta de munca, precum si organizarea si exploatarea retelei, autorizatiile de construire si autorizatii conform Legii nr. 48/1992 a audiovizualului.

2. Asociatul SC X SA va pune la dispozitia asocierii materiile prime si materialele si alte bunuri necesare pentru realizarea scopului asocierii, achizitionate de pe piata interna sau externa, autorizatii conform Legii nr. 48/1992 a audiovizualului, precum si o parte din forta de munca.

3. Asociatul SC D SA va pune la dispozitia asocierii know-how-ul, autorizatii conform Legii nr. 48/1992 a audiovizualului, precum si o parte din forta de munca.”

In drept, art. 21¹ din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

“Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru importul de mașini, instalații, echipamente industriale, instrumente, aparate și know-how, care se regăsesc la cap. 84, 85 și 87, cu excepția autoturismelor, și la cap. 90 din Tariful vamal de import al României, achiziționate în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii.”

De asemenea, pct 15 din Hotararea Guvernului nr. 244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, prevede:

“Prin declarația pe propria răspundere se atestă că aceste importuri sunt destinate exclusiv dezvoltării activităților proprii de producție și servicii. Declarația pe propria răspundere se întocmește în 3 exemplare originale, dintre care un exemplar se depune la biroul vamal la care se face declarația vamală de import, un exemplar se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are sediul social declarat cu ocazia autorizării și înregistrării întreprinderea mică sau mijlocie, iar al treilea exemplar se păstrează la documentele financiar-contabile ale întreprinderii mici sau mijlocii.”

In speta, contestatoarea a depus la momentul importurilor declaratiile pe propria raspundere, completate in conformitate cu prevederile pct. 14 din Hotararea Guvernului nr. 244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, privitoare la faptul ca bunurile importate sunt destinate exclusiv dezvoltării activităților proprii de producție și servicii si a beneficiat de facilitatile prevazute la art. 21¹ din Legea nr. 133/1999, cu modificarile si completarile ulterioare, insa bunurile importate au fost folosite pentru construirea unor retele din fibra optica pentru transmisii de date, internet si a unor programe de televiziune in asociere cu alte societati comerciale,

conform contractelor de asociere in participatiune prin care s-a convenit ca SC X SA sa puna la dispozitie materiale de la intern si extern, respectiv cabluri FO, utilaje si echipamente de telecomunicatii iar SC R SA va pune la dispozitie licenta nr. 239/SI/30.11.2000 pentru instalarea, operarea si intretinerea unei retele pentru comunicatii de date.

Se retine ca societatea contestatoare, la data construirii retelelor din fibra optica pentru transmisii de date, internet si a unor programe de televiziune, nu detinea autorizatii sau documente similare pentru efectuarea acestora, licenta pentru instalarea, operarea si intretinerea unei retele pentru comunicatii de date fiind detinuta de partenerul din asociere, SC R SA.

Astfel, potrivit art. 3 din Legea nr. 133/1999, cu modificarile si completarile ulterioare, prin întreprindere, indiferent de numărul de angajați, se înțelege *"orice formă de organizare a unei activități economice, autonomă patrimonial și autorizată conform legilor în vigoare să facă acte și fapte de comerț în scopul obținerii de profit prin realizarea de bunuri materiale, respectiv prestării de servicii, din vânzarea acestora pe piață, în condiții de concurență"*.

O astfel de întreprindere care îndeplinește și condițiile art. 4 din Legea nr. 133/1999 este o întreprindere mică sau mijlocie care beneficiază de facilitatea prevăzută de art. 21¹ din același act normativ, facilitati acodate in considerarea unei persoane juridice si nu a unei asocieri.

Prevederile art. 3 din Legea nr. 133/1999 sunt cât se poate de clare în sensul că întreprinderile a căror situație juridică este reglementată de Legea nr. 133/1999 sunt cele care obțin profit din producție sau din prestări de servicii pe care le comercializează în condiții de concurență. Finalitatea Legii nr. 133/1999 o constituie încurajarea înființării de societăți comerciale cu capital integral privat, care să desfășoare o activitate proprie productivă în condiții de reală concurență și cu consecința lansării pe piață de bunuri și servicii indigene și creării de noi locuri de muncă, or in speta societatea nu a construit ea insasi retele de fibra optica ci in asociere cu alte societati comerciale, astfel ca scopul acordarii facilitatilor, respectiv de dezvoltare a unei activitati proprii, nu a fost respectat.

Daca nu am tine cont de sintagma *"destinate exclusiv dezvoltării activităților proprii de producție și servicii"*, cuprinsa in textul pct. 15 din Hotararea Guvernului nr. 244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, asa cum cere societatea, s-ar ajunge la situatia, cel putin ipotetica, ca anumite societati comerciale ce nu indeplinesc conditiile de a fi intreprinderi mici si mijlocii, asa cum sunt acestea definite in Legea nr. 133/1999, cu modificarile si completarile ulterioare, prin astfel de asocieri, sa beneficieze in mod indirect de facilitati si astfel, scopul avut in vedere de legiutor la emiterea acestui act normativ, respectiv de a stimula înființarea de intreprinderi mici si mijlocii, care să desfășoare o activitate productivă în condiții de reală concurență, sa nu fie atins.

In acelasi sens este si adresa nr. 268646/24.01.2005 a Directiei generale de politica si legislatie privind veniturile bugetului general consolidat, prin ca s-a precizat ca *“din documentatia anexata reiese ca importurile realizate in temeiul art. 21¹ din Legea nr. 133/1999, cu completarile ulterioare, de catre SC X SA cu sediul in localitatea Brasov, nu sunt destinate exclusiv dezvoltării activităților proprii de producție și servicii si ca astfel se incalca prevederile pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 244/2001,”* astfel ca *“sunt aplicabile dispozitiile art. 71 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei”*

Mai mult, pentru importurile de bunuri efectuate de societate dupa data de 01.06.2002, aceasta nu mai putea beneficia de facilitatile prevazute la art. 21¹ din din Legea nr. 133/1999, cu modificarile si completarile ulterioare intrucat acestea au fost abrogate de art. 40 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, care stipuleaza:

*“Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 iunie 2002, cu excepția prevederilor art. 27 alin. (2) care intră în vigoare la data de 1 octombrie 2002. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:
[...]*

m) prevederile art. 21¹ și 21⁴ din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 297/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 30 decembrie 2001, aprobată și modificată prin Legea nr. 415/2001”

Astfel, avand in vedere cele de mai sus, precum si faptul ca societatea nu a respectat scopul declarat la importul bunurilor si anume ca acestea sa fie destinate exclusiv dezvoltării activităților proprii de producție și servicii, in mod legal organele de control au facut aplicatiunea art. 71 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, care prevede:

“Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări.”

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei sustinerea societatii ca introducerea termenului “exclusiv” la pct 15 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, reprezinta in mod evident o adaugare la lege care schimba total sensul art. art. 21¹ din Legea nr. 133/1999, cu modificarile ulterioare, intrucat rolul normelor metodologice este acela de a organiza executarea in concret a legii, nicidecum de a aduce modificari sau completari ale legii, sintagma “destinate exclusiv” fiind in spiritul actului normativ de baza si detaliaza

modul de completare a declaratiei avand in vedere scopul legii, respectiv folosirea bunurilor in activitatea proprie a întreprinderilor mici și mijlocii.

Referitor la afirmatia societatii ca potrivit clauzelor din contractele de asociere in participatiune , partile au convenit in mod expres faptul ca acestea isi pastreaza cu deplinatate drepturile de proprietate asupra bunurilor materiale si intelectuale pe care le detine la data semnarii contractului, precum si asupra bunurilor dobandite in nume propriu , pe intreaga perioada de derulare a contractului, si puse la dispozitia asocierii, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat asa cum s-a aratat mai sus, activitatea nu a fost desfasurata in mod independent de contestatoare ci in asociere cu alte societati, scopul Legii 133/1999 fiind acele de a stimula infiintarea de intreprinderii mici si mijlocii care sa desfasoare activitati proprii, facilitatile fiind acodate persoanei juridice care indeplineste conditiile si nu unei asocieri.

Avand in vedere cele retinute, urmeaza ca pentru suma de lei reprezentand drepturi vamale contestatia sa fie respinsa ca neintemeiata.

2. Referitor la suma totala de din care suma de reprezinta dobanzi si suma de reprezinta penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale, *cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala se poate pronunta pe fond asupra acestor capete de cerere in conditiile in care contestatia nu este motivata, in ceea ce priveste modul de calcul al accesoriilor, iar debitul care le-a generat este datorat.*

In fapt, prin procesul verbal nr. 29/03.02.2005 organele vamale au calculat de plata in sarcina societatii suma de reprezentand dobanzi si suma de reprezentand penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale.

SC X SA nu si-a motivat aceste capete de cerere prin contestatia nr.1998/01.03.2005 formulata impotriva procesului verbal nr. 29/03.02.2005.

In drept, art.175 alin.1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede urmatoarele :

“Forma și conținutul contestației:

Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...] c) motivele de fapt si de drept

d) dovezile pe care se intemeiaza;”

Avand in vedere cele retinute mai sus, faptul ca societatea nu aduce nici un argument referitor la cuantumul dobanzilor si penalitatilor, data de la care au fost calculate dobanzile si penalitatile, baza de calcul a dobanzilor si penalitatilor, numarul de zile de intarziere si cota de dobanzi

si penalitati aplicata, precum si de faptul ca stabilirea de dobanzi si penalitati reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar in sarcina contestatoarei au fost retinute ca fiind datorate debite de natura drepturilor vamale, contestatia va fi respinsa ca nemotivata pentru suma de reprezentand dobanzi si suma de reprezentand penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale.

3. Referitor la suma totala de reprezentand amenda contraventionala contestata de SC X SA, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu are competenta materiala de a se investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in conditiile in care amenzile nu sunt in competenta sa materiala de solutionare, societatea exercitand in mod legal calea de atac la instanta competenta.

Astfel, prin contestatia formulata societatea contesta si suma de reprezentand amenda contraventionala, aplicata in baza art.386 lit. h) din Hotararea Guvernului nr.1114/19.11.2001.

Cu privire la amenzile contraventionale se retine ca acest capat de cerere are caracter de plangere in conformitate cu Ordonanta Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala neavand competenta materiala de solutionare a acestui capat de cerere.

In conformitate cu art.178 (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este competenta in solutionarea contestatiilor formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala pentru sume ce depasesc 5 miliarde lei, iar potrivit art.193 din acelasi act normativ: *“Dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contraventiilor”*, competenta de solutionare a capatului de cerere privind amenzile contraventionale apartinand judecatoriei in a carei raza teritoriala se afla sediul contribuabilului.

Avand in vedere aceste prevederi legale, plangerea indreptata impotriva amenzilor contraventionale intra sub incidenta prevederilor Ordonantei Guvernului nr.2/2001, cu modificarile si completarile ulterioare act normativ care constituie dreptul comun in materie de contraventii.

Se retine prin contestatia formulata societatea arata ca a atacat procesul verbal de contraventie seria V nr. 0005225/19.07.2004 la

instanta competenta, astfel ca instanta legal investita urmeaza sa se pronunte asupra acestui capat de cerere.

Referitor la cererea societatii de suspendare a executarii procesului verbal de contraventie nr. 0005225/19.07.2004, se retine ca aceasta nu este de competenta Directiei generale de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala intrucat art. 184 alin 2 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata prevede:

“Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului”, si nu a celui de constatare si sanctionare a contraventiei.

Dupa cum s-a retinut mai sus, competenta de solutionare a contestatiei privind amenda revine instantei judecatoresti astfel ca Ministerul Finantelor Publice nu pote da curs solicitarii societatii privind suspendarea executarii procesului verbal de contraventie.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.179 si art.185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de X SA pentru suma de reprezentand drepturi vamale.

2. Respingerea ca nemotivata a contestatiei pentru suma totala de din care suma de reprezinta dobanzi si suma de reprezinta penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR GENERAL
Ion Capdefier